

Knksaan mu mquri sapah kkmanan

Kman cida, murux ku musa mkksa, mmari bay ka lnglungan mu. Uka ana kingal dangi mkla knan. htngayan skbrhuan, knskiyan mi qnrqilan ka lnglungan mu, pcmiyah ku bay sediq miyah smblaiq knan.

Mrmux ku llmiqu, hmuuc burah kuki kiya ka wada pkmalu hari lnglungan mu, rdaxan ku muxul rdax idas ciida wada psqaras mi pclokah qcahur mu. sbhuran bwihur clciling ka dqras mu, tnltuwan na mi knskiyan na, wada hmuuc lnglungan mu kmittu ku kmniq hini ka yaku.

Babaw qnbsiyaqan nniqan mu hiya, embrinah ku elu ndaan mu, qtaan mu kla wada ku mtqri nyahan mu hiya nanaq duwan. Ya balay nii ku mrdang ka yaku da, Kmdudul ku lmnglung mi kmdudul ku miicu ka lnglungan mu. knskiyan bwihur u wada pkkrang hiyi mu mi pskuy lnglungan mu. Ini qbsiyaq daw, wada ku so balay qmita sasaw utux ka yaku, wada pkiicu mi psllhbun balay lnglungan mu, hmuya ma ku smtrung mi qmita sasaw sediq ka yaku hu? Kingal snbhuran, wada prrudu likus mu mi snunux mu, wada ku ngalan utux mi pkkrang ku ka yaku, kiya wada uka ka sasaw sediq hiya da.

Kiya asi ku kngangah mhiyu hiya, mmlux ku qmita ssiyaw mu,

htngayan kngkuung mi knewanan ka llmiqu, kana sasaw utux so bay hmkraw bawa dha mquri knan, wada pkicu lnglungan mu. Babaw wada qrngan pkukung ka rdax idas, wada kmpriyux mkuung ka krkarac. Knkuung na wada ku na ini pqtai rima tduling. Kmdiras ku lmawa ka yaku, ini iyah baraw ka hngak mu, kiya. prading ku pstutuy qaqay mu mi nhari ku mquri brah kmbiyax qduriq tmalang ka yaku, encuun ku tmalang, ecuun ku rmngaw sa “Tuxan Baraw, dyawi ku mi duuy ku bawa....”

Ini mu knklai khnu qnbsiyaqan ka tnalang mu, ini hari qmdhu q ka hngak pshngak mu, mnarux mi uka biyax ka dha qaqay mu uri.

Ini qbsiyaq, kmdudul malu ka karac, wada mkkrhak ka pkukung, mkala ka dqras ppngrah mi idas, wada kmdudul msngay ka bwihur uri da, ciida, yaku u kla nii ku mhiyu rhngun sapah mu da! Rmwah rhngun ka bubu mu, qmita knan ka hiya, thwayan ku na rmngaw, “Laqi, nhari mtmay ruwan sapah, mhdu ku hmanguc buu knchiya hlama, wisu ku tmawa pkan sunan! ”Ciida, asi tbbanah mi ttsrusuq ka ssiyaw doriq mu da!

（文章大意 僅供參考） ※字數限 200 字

走路回家的夜晚

夜晚，獨自漫步，渴望有人撫慰我的心靈。過了許久，我原路返回。走了很長的時間，我感覺自己迷了路。一陣風，把我的衣服、頭髮都吹亂，我嚇得直打哆嗦，而影子竟消失不見。樹林裡陰森可怕，影子像隻魔爪伸向我，天空變暗，伸手不見五指，我卻發不出聲音。我拔腿狂奔，一邊跑，也一邊唸著「上帝救救我...」。不知跑了多久，突然間，烏雲散去，星星月亮都露出臉來，風也漸漸地停了，自己站在家門口！媽媽看見了我，我的眼眶紅了。